

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11CoP/56/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6320202435
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6320202435.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Deákovovej a sudcov JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD. a JUDr. Jozefa Zlochu ako členov senátu, v právnej veci navrhovateľa F. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. B. B., t.č. B. B., A. XX, zastúpeného P. E. G., T. so sídlom T. v B. B., Q. XX, proti povinnému z výživného X. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X., G. XX/X, t.č. O. XXX, P. O., G. J. (ďalej v texte aj len „otec“ alebo „odporca“), o určenie výživného na plnoleté dieťa, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Brezno č.k. 5Pc/19/2020-135 zo dňa 02.07.2021, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiaden z účastníkov **n e m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd uložil povinnému z výživného prispievať navrhovateľovi s účinnosťou od 30.10.2020 výživným vo výške 50,-Eur mesačne vždy do 15. dňa tohto ktorého mesiaca vopred na účet navrhovateľa (prvý výrok), za obdobie od 30.10.2020 do 02.07.2021 vyčíslil dlh na zročnom výživnom vo výške 63,34 Eur, ktorý odporcovi uložil zaplatiť na účet navrhovateľa v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia (druhý výrok), v prevyšujúcej časti návrh zamietol (tretí výrok) a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (štvrtý výrok).

1.1 Z jeho dôvodov vyplýva, že vychádzajúc z ustanovení §62 ods.1,2,4,5, §65 ods. 3, §75 ods. 1, §76 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. Zákona o rodine (ďalej v texte aj len „ZR“ alebo aj „Zákon o rodine“) konštatoval skutkový stav, že navrhovateľ sa domáhal návrhom, doručeným okresnému súdu dňa 30.10.2020, určenia výživného na plnoleté dieťa z dôvodu, že je zdravotne postihnutý detským autizmom, nízkofunkčným autizmom bez obmedzenia v spôsobilosti na právne úkony s tým, že v čase podania návrhu v školskom roku 2020/2021 bol žiakom D. X. triedy X. školy v B. B. v odbore X., ktorú ukončil dňa 30.06.2021.

1.2 Mieru funkčnej poruchy navrhovateľa ÚPSVaR B. v komplexnom posudku zo dňa 30.09.2020 č. B určil v rozsahu 80 % podľa prílohy č. 3 kapitoly IV. bod 1 c) k zákonu č. 447/2008 Z.z. so zaradením do VI. stupňa odkázanosti. Podľa tohto posudku je navrhovateľ odkázaný na pomoc inej osoby v oblasti mobility a orientácie - pri zabezpečovaní mobility, sprievode do školského zariadenia a späť, v oblasti komunikácie - pri kontakte so širším spoločenským okolím, v oblasti zvýšených výdavkov je odkázaný na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich s hygienou alebo opotrebovaním šatstva, bielizne, obuvi a bytového zariadenia, v oblasti sebaobsluhy má v dôsledku poškodenia duševných funkcií obmedzenú schopnosť vykonávať úkony sebaobsluhy a realizovať základné sociálne aktivity; v dôsledku ťažkého zdravotného postihnutia je odkázaný na sprievodcu, ale nie je odkázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom; zároveň nespĺňa podmienky na navrhnutie príspevku v oblasti zvýšených

výdavkov na stravovanie, pretože nemá ochorenie, ktoré by vyžadovalo dodržiavanie nákladného diétného stravovania.

1.3 Navrhovateľ si uplatnil nárok na invalidný dôchodok dňa 02.06.2020 a rozhodnutím Sociálnej poisťovne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 31.03.2021 mu bol priznaný invalidný dôchodok vo výške 432,80 Eur od 27.05.2020 a od 01.01.2021 mu bol zvýšený na sumu 444,10 Eur.

1.4 Rozhodnutím ÚPSVaR č. B zo dňa 15.10.2020 bol matke navrhovateľa s účinnosťou od 01.08.2020 priznaný peňažný príspevok na opatrovanie fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorým je navrhovateľ, vo výške 576,74 Eur mesačne; rozhodnutím ÚPSVaR zo dňa 30.04.2021 č. B bol tento príspevok s účinnosťou od 01.04.2021 znížený na sumu 476,74 Eur mesačne z dôvodu, že navrhovateľovi bol priznaný invalidný dôchodok. Do júla 2020 matka navrhovateľa pracovala u zamestnávateľa F. B. B..

1.5 Rozhodnutím ÚPSVaR č. B zo dňa 27.04.2021 bol matke navrhovateľa odňatý prídavok na dieťa od 01.04.2021 v sume 25,50 Eur z dôvodu, že navrhovateľovi bol priznaný invalidný dôchodok.

1.6 Navrhovateľ spolu s matkou bývajú v prenajatom byte, za ktorý matka podľa nájomnej zmluvy do 30.06.2021 platila nájom 280,-Eur a paušálne náhrady 140,-Eur (bytové družstvo 120,-Eur, elektrická energia 15,-Eur a plyn 5,-Eur), podľa novej nájomnej zmluvy zo dňa 22.06.2021 platí matka nájom 280,-Eur a zvýšené paušálne náhrady vo výške 220,-Eur (bytové družstvo 181,-Eur, elektrická energia 34,-Eur a plyn 5,-Eur).

1.7 Vzhľadom na svoj zdravotný stav navrhovateľ od novembra 2020 absolvuje aktivity v Q. B. B. (Q. B.), kde platí ako spoluúčasť na canisterapiu 5,-Eur/hod. (1x mesačne), za cvičenia a tvorivú dielňu 2,-Eur/hod. (2x týždenne), za muzikoterapia 5,-Eur/hod. (1x za 2 mesiace), za masáže 5,-Eur/hod. (1x mesačne) a za asistenciu 3,-Eur/hod. (1x týždenne).

1.8 Otec navrhovateľa je podľa pracovnej zmluvy zo dňa 30.09.2020 zamestnaný v spoločnosti Z. Q. Q.. v G. J., kde nastúpil 01.10.2020 s miestom výkonu práce v Q.; jeho základná hrubá mzda predstavuje 18.300,-Kč mesačne. Z doloženej výplatnej pásky za mesiac 11/2020 vyplýva jeho čistá mzda 18.224,-Eur (cca 700,-Eur), z ktorej mu boli odpočítané obedy v hodnote 480,-Kč. Podľa nájomnej zmluvy platí nájom a zálohy za služby spojené s užívaním bytu za byt v O. vo výške 7.920,-Kč mesačne. Keďže miesto výkonu jeho práce je mimo miesta jeho bývania, vznikajú mu aj náklady na dopravu. V rokoch 2019 a 2020 nebol zamestnaný, čo vyplynulo aj z lustrácie v Sociálnej poisťovni, ale podľa vyjadrenia matky navrhovateľa bol v tom období poberateľom opatrovateľského príspevku na syna - navrhovateľa.

1.9 Podľa výpisu z účtu navrhovateľa mu otec v decembri 2020 zaslal 150,-Eur, v januári 2021 sumu 30,-Eur, vo februári 2021 sumu 30,-Eur, v marci 2021 sumu 30,-Eur a v apríli 2021 sumu 50,-Eur; podľa vyjadrenia navrhovateľa v júni 2021 sumu 50,-Eur.

1.10 Rodičia navrhovateľa kúpnu zmluvou zo dňa 31.07.2020 predali rodinný dom, vyplatili banke pohľadávky a každému z nich bola na účet prevedená suma 14.399,98 Eur.

1.11 Okresný súd konštatoval, že objektívna nemožnosť dieťaťa žiť sa samostatne z dôvodu ťažkého zdravotného postihnutia, vedúceho v niektorých prípadoch až k obmedzeniu spôsobilosti na právne úkony, nemôže byť pričítaná na ťarchu tohto dieťaťa v tom zmysle, že by po priznaní sociálnych dávok už nemalo mať právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov a že by nemalo mať právo na výživné zo strany rodiča. Takto znevýhodnené dieťa si svoje postihnutie nespôsobil a potrebuje pomoc po všetkých stránkach, aby jeho život bol čo najviac znesiteľný v rámci obmedzených možností.

1.12 Súd prvej inštancie dospel k záveru, že nárok navrhovateľa na priznanie výživného je dôvodný. Ide o osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorá má sťaženú možnosť uplatniť sa na trhu práce. Navrhovateľ dosiahol plnoletosť a nepokračuje v príprave na budúce povolanie, má však možnosť zamestnať sa v chránenej dielni a zvýšiť si svoj príjem; v súčasnosti má však priznaný invalidný dôchodok, ktorý mu bol priznaný spätne od dosiahnutia 18. roku jeho veku. Hoci v čase podania návrhu ešte nevedel jeho výšku, ale v čase rozhodnutia súdu mu už táto skutočnosť bola známa - 444,10 Eur mesačne, zotrval na podanom návrhu v celom rozsahu a žiadal priznať výživné vo výške 200,-Eur mesačne. Po preskúmaní príjmov a tvrdených výdavkov navrhovateľa okresný súd považoval nárok navrhovateľa na výživné od svojho otca vo výške 50,-Eur za dostatočné. Do júna 2020 otec navrhovateľa poberal iba opatrovateľský príspevok na navrhovateľa a až od októbra 2020 je zamestnaný. Správanie otca, ktorý odišiel do G. kde sa zamestnal, následne kontaktoval matku navrhovateľa a sám začal posilať finančné prostriedky na účet, ktorý bol navrhovateľovi zriadený ešte skôr, ako mu bol doručený návrh na určenie vyživovacej povinnosti, nemožno hodnotiť ako vzdanie sa lepšieho príjmu, pretože predtým bol poberateľom len opatrovateľského príspevku.

1.13 Okresný súd prihliadol aj na to, že obidvaja rodičia navrhovateľa získali finančné prostriedky z predaja domu každý v rovnakej výške, pričom matka navrhovateľa bola do júla 2020 navyše aj zamestnaná. Jej príjem sa síce po priznaní invalidného dôchodku navrhovateľovi znížil o cca 125,-

Eur, ale príjem ich domácnosti sa zvýšil o 320,-Eur s tým, že od júla 2021 došlo k jeho ďalšiemu nárastu zvýšením opatrovateľského príspevku na sumu 508,44 Eur, čo je viac ako 30,-Eur. Príjem navrhovateľa (invalidný dôchodok) spolu s výživným, priznaným súdom tak predstavuje sumu cca 500,-Eur, čo okresný súd považoval za postačujúci príjem na krytie jeho potrieb navrhovateľa za obdobie od podania návrhu do rozhodnutia súdu i do budúcnosti, s prihliadnutím na to, že v priebehu núdzového stavu v dôsledku pandemickej situácie v spoločnosti nebolo možné realizovať mnohé aktivity a preto nevznikli náklady s nimi spojené; navrhovateľ väčšinu času nenavštevoval školské zariadenie. Požadované náklady na stravu okresný súd neuznal, pretože podľa komplexného posudku navrhovateľovi nevznikol nárok na príspevok na diétne stravovanie; navrhovateľ síce takéto náklady nepreukazoval, ale jeho otec ich ani nepoprel. Do výdavkov navrhovateľa súd prvej inštancie nezapočítal ani poistné 20,-Eur mesačne, pretože z poistnej zmluvy vyplýva, že poistníkom je matka navrhovateľa a nie samotný navrhovateľ, ktorý je iba poisteným.

1.14 Tiež okresný súd mal za to, že výšku výdavkov na bývanie má matka spolu s navrhovateľom možnosť ovplyvniť svojou spotrebou.

1.15 Za obdobie od podania návrhu do rozhodnutia súdu vznikol otcovi dlh na výživnom vo výške 63,34 Eur: za mesiace 11/2020 až 06/2021 mal zaplatiť po 50,-Eur a alikvotnú časť za 10/2020 3,34 Eur, spolu 403,34 Eur, ale z doložených dokladov a vyjadrení vyplýva, že otec navrhovateľovi zaslal spolu sumu 340,-Eur [1x 150,-Eur (12/2020) + 3 x 30,-Eur (1, 2, 3, /2021) + 2 x 50,-Eur (4, 6/2021)]. Navrhovateľ tvrdil, že decembrová platba mala predstavovať aj vianočný dar, ale z výpisu z účtu túto skutočnosť nebolo možné zistiť, preto okresný súd celú sumu započítal na výživné. Zameškané výživné otcovi navrhovateľa okresný súd uložil zaplatiť na účet navrhovateľa v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

1.16 V prevyšujúcej časti okresný súd návrh zamietol a o trovách konania rozhodol v zmysle §52 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej v texte aj „C.m.p.“), podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Navrhovateľ žiadnym spôsobom nezdôvodnil, prečo by mu mala byť priznaná náhrada trov konania v plnom rozsahu a súd ani nezistil dôvod, pre ktorý by malo byť priznanie trov konania s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ, pretože rozsudok súdu prvej inštancie je nesprávny, nedôvodný, arbitrárny, a preto nezákonný, je postihnutý vadou, ktorá zakladá odvolací dôvod v zmysle §365 ods. 1 písm. f), g), h) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej v texte aj len „C.s.p.“) a §62 ods. 1 C.m.p. Návrhom žiadal určiť výživné vo výške 200,- Eur mesačne z dôvodu, že je osobou s ťažkým zdravotným postihnutím, nie je schopný sám sa živiť, preto vyživovacia povinnosť jeho rodičov trvá. Okresný súd v rozpore s §217 C.s.p. konštatoval, že navrhovateľ by sa v budúcnosti mohol zamestnať a v budúcnosti si zvýšiť príjem; súd je však viazaný stavom v čase jeho rozhodnutia. Rovnako v rozpore s týmto ustanovením je aj záver súdu prvej inštancie, že od júla 2021 je zvýšený opatrovateľský príspevok matky navrhovateľa o 30,-Eur, t.j. až v budúcnosti.

2.1 Argumentáciu súdu prvej inštancie o možnosti znížiť platby za bývanie svojou spotrebou považoval navrhovateľ za nepreukázanú a nedôvodnú. Z predloženej nájomnej zmluvy zo dňa 22.06.2021 je zrejmé, že došlo k zvýšeniu výšky paušálnych náhrad (za bytové družstvo, elektrickú energiu a plyn) z pôvodnej sumy 140,- Eur na sumu 220,- Eur. Na pojednávaní konanom dňa 02.07.2021 bolo o.i. vylúčením matky navrhovateľa preukázané, že k zvýšeniu platieb za paušálne náhrady došlo z dôvodu, že za uplynulý kalendárny rok mali nedoplatok, preto bolo nevyhnutné navýšiť zálohové platby za plyn, elektrickú energiu a poplatok bytovému družstvu; zvýšené náklady vznikajú aj v súvislosti s tým, že matka veľa pečie synovi, ktorý je alergik, a ak aj kúpia nejaké potraviny, sú drahé, keďže nemôže piť obyčajné mlieko a je alergický ešte aj na iné potraviny. Preto nemožno mať za preukázané, že budú mať v budúcnosti preplatok za služby, ako to nedôvodne a nezákonne argumentuje súd prvej inštancie; v čase vyhlásenia rozsudku takéto dôvody neexistovali.

2.2 Navrhovateľ namietol aj argumentáciu okresného súdu ohľadom poistného vo výške 20,- Eur mesačne, pretože poistná zmluva je datovaná dňom 04.11.2016, t.j. za maloletosti navrhovateľa, preto nemohol byť na predmetnej poistnej zmluve uvedený ako poistník, čo neznamena, že nejde o výdavky, týkajúce sa jeho osoby. Z uvedených dôvodov mal okresný súd zohľadniť poistné vo výške 20,- Eur ako odôvodnené potreby navrhovateľa.

2.3 Pokiaľ tiež súd prvej inštancie mal za to, že nebolo v konaní relevantným spôsobom preukázané, že navrhovateľ trpí alergiami na niektoré druhy potravín, mal v zmysle vyšetrovacieho princípu, uplatňovaného v mimosporovom konaní, v rámci predbežného právneho posúdenia v zmysle §181 ods. 2 C.s.p. uviesť túto svoju argumentáciu, prípadne dožiadať od navrhovateľa lekárske správy na preukázanie týchto tvrdení. Navyše okresný súd konštatoval, že otec navrhovateľa tieto skutočnosti

nepoprel, z čoho je zrejmé, že ich považoval za preukázané. Navrhovateľ spolu s návrhom na začatie súdu predložil aj lekársku správu z T. zo dňa 05.06.2020, z ktorej je zrejmé, že trpí intoleranciou mlieka. Túto lekársku správu z procesnej opatrnosti opätovne doložil v prílohe odvolania; okrem toho s poukazom na §63 C.m.p. predložil aj lekársku správu F. I. z T. zo dňa 10.08.2021, z ktorej je zrejmé, že v dôsledku jeho alergie a intolerancie na viaceré druhy potravín je nevyhnutné, aby dodržiaval prísnu diétu s vynechaním potravín, čo má za následok zvýšené výdavky na stravu.

2.4 Navrhovateľ namietol aj postup súdu prvej inštancie, pri ktorom započítal vianočný príspevok otca na výživné, hoci navrhovateľ vo svojom vyjadrení zo dňa 12.04.2021 uviedol, že táto suma vo výške 150,- Eur predstavovala vianočný dar, ktoré tvrdenie otec nepoprel.

2.5 Nesúhlasil tiež s argumentáciou okresného súdu o rovnakom príjme obidvoch rodičov z predaja domu; primárne sa v predmetnom konaní posudzuje vyživovacia povinnosť otca a nie matky navrhovateľa; matka pokrýva niektoré výdavky na osobu navrhovateľa aj z finančných prostriedkov, ktoré jej boli vyplatené po predaji rodinného domu v X. pretože jej príjem z príspevku na opatrovanie fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím a prídavku na dieťa nepostačuje na pokrytie všetkých výdavkov. U otca príjem z predaja rodinného domu možno klasifikovať ako mimoriadny príjem, ktorý je potrebné zohľadniť pri určení výšky výživného v zmysle §62 ods. 2 a §75 ods. 1 Zákona o rodine. Pre posúdenie nároku nie je relevantné, či bola matka navrhovateľa zamestnaná do júla 2020, pretože odporca poberal v tom čase opatrovateľský príspevok.

2.6 Navrhovateľ mal za to, že okresný súd síce aplikoval správnu právnu normu, avšak nesprávnym spôsobom ju interpretoval, a teda rozhodnutie v tejto časti o.i. vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Preto rozsudok okresného súdu trpí vadami, zistený skutkový stav neobstojí a existujú nové dôkazy, ktoré neboli uplatnené; súd prvej inštancie nesprávne a neúplne zistil skutočný stav veci, rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, a to nie z dôvodu, že by súd prvej inštancie aplikoval nesprávny právny predpis, ale právne predpisy nesprávne interpretoval najmä v časti, v ktorej nezohľadnil príjem odporcu. Súdom určené výživné vo výške 50,- Eur mesačne nepostačuje na pokrytie rozdielu príjmov a výdavkov navrhovateľa, ktoré sú zvýšené z objektívnych príčin - jeho zdravotného stavu. Súd prvej inštancie nedostatočne uplatnil vyšetrovací princíp, v dôsledku čoho nedostatočne zistil skutočný stav veci, a preto predmetný rozsudok nemožno považovať za správne a zákonné rozhodnutie, odôvodnenie rozsudku nemožno považovať za náležité a presvedčivé, čo zakladá odvolacie dôvody v zmysle §365 ods. 1 písm. f), g), h) C.s.p. a §62 ods. 1 C.m.p. Navrhol, aby odvolací súd v zmysle §389 ods. 1 C.s.p. rozsudok zrušil a podľa §391 ods. 1 C.s.p. vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Odporca vo vyjadrení k odvolaniu súhlasil s rozsudkom okresného súdu, pretože výživné je adekvátne jeho finančným možnostiam. Vyslovil názor, že v odvolaní právna zástupkyňa útočí na súd a na jeho vyjadrenia a argumentuje nepodloženými tvrdeniami. To, že má navrhovateľ zvýšené náklady na spoločnú domácnosť, v ktorej žije so svojou matkou a majú nedoplatky za energie, on ovplyvniť nemôže. V ich domácnosti sa zdržiaval aj priateľ matky, a teda mal aj on povinnosť prispievať na náklady. Zvýšený odber elektrickej energie nesúvisí s alergiou na kravské mlieko navrhovateľa, ktorá je ako jediná potvrdená v doložených lekárskejších správach, a pokiaľ ide o diétu, je potrebné požiadať o kompenzáciu na príslušnom úrade. Poistku uzavrela matka navrhovateľovi bez vedomia odporcu, preto nemôže žiadať, aby ju platil. Peniaze z predaja rodinného domu nemajú nič spoločné s vyživovacou povinnosťou; po jeho smrti ich navrhovateľ dostane, pretože odporca iného dediča nemá.

3.1 Uplatnenie navrhovateľa na trhu práce by bolo možné za pomoci pracovného asistenta: navrhovateľ dokončil praktickú školu v odbore záhradné práce, vie čítať, písať, pracovať na počítači, ovláda aj anglický jazyk.

3.2 Navrhovateľ s ním nekomunikuje, ale stretli sa aj na súde po rozhodnutí; navrhovateľ zrejme zabudol, že dostal na narodeniny 100,- Eur; pokiaľ sa týka vianočných 150.-Eur, odporca navrhovateľovi uviedol, že v tom má aj vianočné, nie že je to dar. Má informácie, že navrhovateľova matka si zvyšuje vzdelanie, navštevuje školu a navrhovateľa necháva počas svojej neprítomnosti u rôznych priateľov. Vyjadril nepochopenie, že navrhovateľ žiada prispievať na svoje životné potreby a pritom sa nechá zastupovať advokátskou kanceláriou; syn je ovplyvniteľný a rieši výživné súdnou cestou, aj keď už má svoj vlastný invalidný dôchodok. Vidí v tom určitú pomstu zo strany matky navrhovateľa, ktorá sa vyjadrila, že on „bude platiť do konca života“.

4. Navrhovateľ vo vyjadrení k vyjadreniu odporcu upozornil, že podanie nie je podpísané, trpí neodstrániteľnou vadou, nespĺňa zákonom stanovené náležitosti, a preto naň nemožno prihliadať. Z procesnej opatrnosti sa však vyjadril, poprel tvrdenia odporcu o tom, žeby priateľ matky žil s nimi

dlhodobo v spoločnej domácnosti, preto jeho občasné návštevy nemajú a nemôžu mať vplyv na zvýšenú spotrebu energií.

4.1 Z predložených lekárskejších správ je zrejmé, že navrhovateľ trpí potravinovou intoleranciou na kravské mlieko, pričom F. I. v lekárskej správe zo dňa 10.08.2021 uviedla, že napriek neprítomnosti potravinových alergénov je potrebné, aby dodržiaval prísnu diétu s vynechaním potravín, keďže pri porušení diéty sa mu objavuje opakovane výrazný výsev na koži. Z uvedeného dôvodu má zvýšené výdavky a spotrebu energií kvôli domácej príprave jedla, potravín a pečiva, ktoré mu matka musí pripravovať (variť a piecť) doma. Ku zvýšeniu zálohových platieb došlo z objektívnych príčin, a to v dôsledku špeciálnych zdravotných potrieb navrhovateľa, spojených s osobitným stravovaním. Tvrdenia odporcu o možnosti žiadať o kompenzáciu na príslušnom úrade sú právne irelevantné, keďže Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny neposkytuje peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov na diétne stravovanie kvôli potravinovým alergiám, ale len na striktné určené poruchy tráviaceho traktu podľa prílohy č. 5 k zákonu č. 447/2008 Z.z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia. Odporca o tejto skutočnosti musí mať vedomosť, keďže navrhovateľ takýto príspevok nepoberal z vyššie uvedeného dôvodu ani v čase, keď žili v spoločnej domácnosti.

4.2 K tvrdeniam otca o možnosti zamestnať sa navrhovateľ uviedol, že v súčasnosti ani v blízkej budúcnosti nie je schopný zamestnať sa a pracovať a to ani za pomoci asistenta. Teoreticky ovláda viaceré veci a činnosti, avšak absentuje uňho praktická zručnosť, kvôli ktorej si nevie ani zaviazať šnúrky na topánkach, a teda potrebuje pomoc aj s obliekaním a inými základnými činnosťami, ako to bolo preukázané na pojednávaní na súde prvej inštancie dňa 02.07.2021 jeho výsluchom a výsluchom matky; nie je t.č. samoobslužný v bežných činnostiach. Nevie pracovať na počítači na takej úrovni, aby v zamestnaní mohol samostatne obsluhovať počítač, pretože nevie používať základné počítačové programy bez pomoci tretej osoby; zároveň neovláda ani anglický jazyk na takej úrovni, aby sa mohol na základe týchto znalostí zamestnať a vykonávať akúkoľvek prácu v zamestnaní, a to ani za pomoci asistenta (tretej osoby). Skutočnosť, že si jeho matka zvyšuje vzdelanie, nesúvisí s prejednávanou vecou; v prípade, že si matka potrebuje niečo vybaviť, navrhovateľ zostáva na potrebný čas v zariadení Q..

4.3 Aj ďalšie tvrdenia odporcu považoval navrhovateľ za nepravdivé a nemajúce súvis s prebiehajúcim súdnym konaním. Poprel, žeby bol ľahko ovplyvniteľný svojou matkou; nie vlastným zavinením je napriek svojej plnoletosti dieťaťom, ktoré nie je schopné samé sa živiť a jeho nárok na výživné je daný zákonom. Keďže otec neplatil výživné, resp. prispieval nepravidelne a v rôznych nízkych sumách, bol navrhovateľ nútený podať návrh na určenie výživného súdom. Poprel, žeby sa jeho matka vyjadрила, že otec „bude platiť do konca života“.

4.4 V ostatnom zotrval na skutočnostiach, uvedených v odvolaní .

5. Ďalšie vyjadrenia vo veci podané neboli.

6. Krajský súd, ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní, vec preskúmal v rozsahu určenom §380 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej v texte aj len „C.s.p.“) bez nariadenia pojednávania v zmysle §385 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie podľa §387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

7. Podľa §387 ods.1,2 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Odvolací súd preskúmal obsah predloženého spisu i rozsudok okresného súdu a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné. Súd prvej inštancie v prejednávanej veci vykonal dostatočné dokazovanie a náležite zistil skutkový stav veci, z ktorého vyvodil správny právny záver. Z vykonaného dokazovania sú zrejmé pomery otca a navrhovateľa, ako i jeho matky, rozhodnutie okresného súdu je odôvodnené súladne s §220 C.s.p., je dostatočne presvedčivé a podrobné. Odvolací súd sa s jeho dôvodmi stotožňuje a v plnom rozsahu na ne odkazuje.

8.1 Na vyjadrenie odporcu k odvolaniu krajský súd neprihliadal vzhľadom na nesplnenie zákonom predpísanej formy tohto podania, keďže odporca svoje podanie nepodpísal; táto skutočnosť nič nemení na závere krajského súdu o správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie

9. Na zdôraznenie správnosti krajský súd uvádza, že súhlasí s právnym názorom okresného súdu o tom, že vyživovacia povinnosť rodičov voči dieťaťu vyplýva priamo zo zákona a trvá, pokiaľ dieťa nie je schopné samé sa živiť, čo je ovplyvňované mnohými faktormi na strane dieťaťa, a to najmä jeho vekom, zdravotným stavom, pokračovaním v štúdiu, ale aj schopnosťami nájsť si prácu a vykonávať ju. Súd je pri určovaní výšky výživného povinný prihliadať na odôvodnené potreby oprávneného, ale aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného (§75 ods. 1 Zákona o rodine), ktoré však odôvodnené potreby oprávneného bezprostredne ovplyvňujú.

9.1 Na tomto mieste sa žiada doplniť, že pri určovaní výšky vyživovacej povinnosti súd neprihliada len na skutočné príjmy povinného, ale môže vychádzať aj z jeho potenciálnych príjmov, teda príjmov, ktoré by mohol povinný dosahovať s prihliadnutím na jeho vek, dosiahnuté vzdelanie, zdravotný stav, schopnosti, prax alebo dopyt na trhu práce.

10. V prejednávanom prípade je zo spisu súdu prvej inštancie zistiteľné, že navrhovateľ je osobou so zdravotným postihnutím a je uznaný za invalidného; od jeho plnoletosti mu bol priznaný invalidný dôchodok. Ukončil štúdium a v ďalšej príprave na budúce povolanie nepokračuje. Nie je v súčasnosti schopný sám sa živiť, má však vlastný príjem. Je nepochybné, že v súvislosti s jeho zdravotným stavom vznikajú výdavky, spojené so stravovaním či s liečbou, ktoré nemožno pokryť v plnom rozsahu z jeho príjmu. Súladne so záverom okresného súdu aj krajský súd konštatuje nárok navrhovateľa na výživné od odporcu za dôvodný. Nepochybné z obsahu spisu vyplýva, že matka navrhovateľa prispieva na jeho výživu dobrovoľne, hoci v nezistenej konkrétnej výške, preto navrhovateľ žiadal určiť výživné len od otca.

11. Po uznaní nároku na výživné, posudzujúc jeho výšku, je potrebné okrem dôvodov, zhrnutých okresným súdom uviesť, že dieťa, či už maloleté alebo plnoleté, má právo sa podieľať na životnej úrovni svojich rodičov.

11.1 Navrhovateľ tvrdil a preukazoval (v čase rozhodnutia okresného súdu) svoje súčasné mesačné náklady vo výške 250-300,- Eur na stravu, 30,- Eur na oblečenie, 30,-Eur na lieky, na poistku 20,-Eur, na ortopedickú obuv polročne dopláca 24,-Eur; s matkou žijú v prenajatom byte, kde platí nájom aktuálne vo výške 280,-Eur a paušálne náhrady 220,-Eur.

11.2 Príjem navrhovateľa predstavuje invalidný dôchodok 444,10,-Eur, peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov 19,91,-Eur (je vyplácaný jeho matke); matke bol od 15.10.2020 priznaný peňažný príspevok za opatrovanie vo výške 576,74,-Eur, ktorý bol znížený po priznaní invalidného dôchodku navrhovateľovi o 100,- Eur na 476,74,-Eur; po ukončení štúdia navrhovateľa jej bol odňatý aj prídavok na dieťa vo výške 25,-Eur.

11.3 Otec navrhovateľa - ako to vyplýva z predloženého spisu - je podľa pracovnej zmluvy zo dňa 30.09.2020 zamestnaný v spoločnosti Z.. v G. J. kde nastúpil 01.10.2020 s miestom výkonu práce v Q.; jeho základná hrubá mzda predstavuje 18.300,-Kč mesačne. Z doloženej výplatnej pásky za mesiac 11/2020 vyplýva jeho čistá mzda 18.224,-Kč, z ktorej mu boli odpočítané obedy v hodnote 480,-Kč. Podľa nájomnej zmluvy platí nájom a zálohy za služby spojené s užívaním bytu za byt v O. vo výške 7.920,-Kč mesačne. Keďže miesto výkonu jeho práce je mimo miesta jeho bývania, vznikajú mu aj náklady na dopravu. V predchádzajúcom období (2019-2020) poberal opatrovateľský príspevok na navrhovateľa, nebol zamestnaný, čo vyplývalo z potvrdenia Sociálnej poisťovne.

11.4 Rodičia navrhovateľa v roku 2020 (kúpnu zmluvou zo dňa 31.07.2020) predali rodinný dom, vyplatili svoje spoločné pohľadávky a každému zostalo k dispozícii 14.399,98 Eur.

12. Z uvedeného vyplýva, že výdavky navrhovateľa predstavujú spolu 364,-Eur, na spoločné bývanie zaplatí matka okolo 500,-Eur; príjmy - invalidný dôchodok, príspevok na opatrovanie a príspevok na kompenzáciu - spolu predstavujú 940,84,-Eur; po zaplatení výdavkov a bývania zostáva navrhovateľovi spolu s matkou 440,-Eur; po zaplatení výživného otcom vo výške 50,-Eur (z jeho preukázaného príjmu cca 700,-Eur) majú k dispozícii 490,-Eur. Výplatok po predaji rodinného domu majú obaja rodičia k dispozícii v rovnakej výške, v rovnakej výške majú povinnosť sa podieľať aj z tejto sumy na výživnom pre svoje odkázané dieťa.

13. Nemožno opomínať, že ak sa dieťa má právo podieľať na životnej úrovni svojich rodičov, potom nemožno zaviazat' otca na výživné vo výške, požadovanej navrhovateľom 200,- Eur. Vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľovi majú obaja rodičia, a teda nielen otec ako povinný z výživného, ale aj matka, ktorá je taktiež povinná poskytovať navrhovateľovi výživné. Táto skutočnosť bola zohľadňovaná okresným i krajským súdom vzhľadom na fakt, že navrhovateľ žije s matkou, ktorá mu podľa potreby

poskytuje aj osobnú starostlivosť. Z príspevkov na výživu od svojich rodičov, z invalidného dôchodku a kompenzačných príspevkov navrhovateľ má možnosť uspokojiť nielen svoje základné potreby.

14. Námietka navrhovateľa v odvolaní ohľadom nezapočítania poisťného vo výške 20,- Eur mesačne do jeho nákladov nie je dôvodná. Keďže výživné má spotrebný charakter, pri rozhodovaní o jeho výške nemôže súd prihliadať na neisté budúce okolnosti. Zákon o rodine v §63 ods. 3 umožňuje, ak to majetkové pomery povinného rodiča dovoľujú ukladať finančné prostriedky na tvorbu úspor, ktoré povinný rodič, ak tak súd rozhodne, ukladá na osobitný účet maloletého dieťaťa, ktorý v prospech neho zriadi ten rodič, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti a na nakladanie s prostriedkami na účte maloletého dieťaťa je potrebný súhlas súdu. O takýto prípad v prejednávanej veci nejde; poisťné s plnením do budúca spotrebný charakter nemá a navrhovateľ nie je maloletý. Nič na tom nemení skutočnosť, že matka navrhovateľa poisťnú zmluvu uzatvorila v čase maloletosti navrhovateľa, ani to, že otec o jej uzatvorení nemal vedomosť.

15. Aj ďalšia odvolacia námietka nie je dôvodná. Alergické ochorenia navrhovateľa otec pred okresným súdom nenamietal; navrhovateľ netvrdil ani pred prvostupňovým ani pred odvolacím súdom ceny potravín pre alergikov, ktoré predstavujú navýšenie oproti bežným potravinám; v tomto smere nemožno vytknúť okresnému súdu nevyužitie vyšetrovacieho princípu v rámci civilného mimosporového konania, pretože pokiaľ absentuje akékoľvek tvrdenie navrhovateľa v tomto smere, nemá súd ani potenciálnu možnosť zisťovať pravdepodobné výdavky či náklady oprávneného, aj keby vykonával dôkazy ex offa.

16. Nedôvodná je aj námietka navrhovateľa o započítaní vianočného príspevku otca na výživné, keď navrhovateľ vo svojom vyjadrení zo dňa 12.04.2021 uviedol, že táto suma vo výške 150,- Eur predstavovala vianočný dar, ktoré tvrdenie otec pred okresným súdom nepoprel. Z výpisu z účtu o platbách finančných prostriedkov pre navrhovateľa od odporcu nevyplýva, žeby táto suma bola zasielaná za iným účelom, než na výživné. Otcovi však nič nebráni synovi prispievať v prípade jeho aktuálnych možností aj vyššími sumami, než vo výške určenej súdom.

17. Nesúhlas navrhovateľa s argumentáciou okresného súdu o rovnakom príjme obidvoch rodičov z predaja domu vzhľadom na primárne posudzovanie vyživovacej povinnosti otca a nie matky navrhovateľa v predmetnom konaní neobstojí; odvolací súd odkazuje na dôvody svojho rozhodnutia v bode 13.

18. Odvolacia námietka navrhovateľa ohľadom konštatovania okresného súdu o možnosti navrhovateľa sa v budúcnosti zamestnať a zvýšiť si príjem a že od júla 2021 je zvýšený opatrovateľský príspevok matky navrhovateľa o 30,- Eur, t.j. až v budúcnosti, pričom súd je viazaný skutkovým stavom v čase jeho rozhodnutia, ako aj neadekvátna argumentácia súdu prvej inštancie o možnosti znížiť platby za bývanie svojou spotrebou, nemá v kontexte vyššie uvedeného podstatný vplyv na rozhodnutie okresného súdu o výške výživného. Krajský súd súhlasí s odvolateľom, že súd je viazaný stavom v čase jeho rozhodovania, ale z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu nemožno dedukovať, žeby určoval výšku výživného práve s prihliadnutím na budúce zamestnanie sa navrhovateľa alebo na zvýšenie opatrovateľského príspevku matky navrhovateľa o 30,-Eur v krátkom čase po rozhodnutí okresného súdu.

19. Krajský súd na rozdiel od navrhovateľa mal v konečnom dôsledku za to, že okresný súd aplikoval správnu právnu normu, správnym spôsobom ju interpretoval, jeho rozhodnutie vychádza zo správneho právneho posúdenia veci, rozsudok okresného súdu netrpí žiadnymi vadami. Okresný súd zistil skutočný stav správne a úplne.

20. Záverom považuje krajský súd za potrebné osobitne zdôrazniť, že uplatňovanie výživného a jeho výška nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi a súčasne je potrebné prihliadať aj na správanie sa oprávneného, t.j. dieťaťa, ktoré má nielen práva, ale i povinnosti voči rodičom. Zákon o rodine vo svojich ustanoveniach (§43 ods.2,3) aj v článku 4 Základných zásad Zákona o rodine upravuje, že všetci členovia rodiny majú povinnosť navzájom si pomáhať a podľa svojich schopností a možností zabezpečovať zvyšovanie hmotnej a kultúrnej úrovne rodiny. Dieťa, či maloleté alebo plnoleté, bez ohľadu na to, či žije v domácnosti s rodičmi, alebo nie, je povinné svojim rodičom prejavovať primeranú úctu a rešpektovať ich; ak žije v domácnosti s rodičmi, je povinné podieľať sa aj osobnou pomocou na spoločných potrebách rodiny a prispievať na úhradu potrieb rodiny podľa svojich schopností, možností

a majetkových pomerov. Nedodržanie tejto povinnosti by mohlo spôsobiť rozpor s dobrými mravmi a možnosť výživné plnoletému dieťaťu podľa §75 ods. 2 vôbec nepriznať.

21. Navrhovateľ osobitne v odvolaní nenamietal výrok o zročnom výživnom, avšak odvolací súd ho podrobil svojmu prieskumu ako výrok závislý, a považujúc ho za správny, ho potvrdil.

21.1 Ako výrok závislý preskúmal krajský súd aj výrok o trovách konania. Okresný súd pri rozhodovaní o trovách konania postupoval v zmysle ustanovenia §52 C.m.p. a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania. V ustanovení §52 C.m.p. je formulovaná generálna klauzula, vychádzajúca z predpokladu, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Zákon dáva súdu možnosť priznať náhradu trov konania účastníkom, ktorí mali vo veci úspech, proti účastníkom, ktorí úspech nemali, ak to možno spravodlivo požadovať, v konaniach vo veciach určenia rodičovstva a v konaniach vo veciach notárskych úschov (§53 C.m.p.). V zmysle §55 C.m.p. súd môže náhradu trov konania priznať, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé. V prejednávanej veci neboli splnené podmienky pre aplikáciu ustanovenia §53 ani ustanovenia §55 C.m.p., preto je rozhodnutie okresného súdu správne aj vo výroku o trovách konania.

22. I keď navrhovateľ odvolaním napadol prvý, druhý a tretí výrok rozsudku, hoci mu nebolo vyhovené len v treťom výroku (odvolanie je možné podať len proti nevyhovujúcim výrokom rozsudku), krajský súd preskúmal prvostupňový rozsudok v celom rozsahu vzhľadom na vzájomnú závislosť všetkých výrokov. Odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd postupoval správne a v súlade so zákonom, nezistil dôvody na zrušenie (§389 C.s.p.), ani zmenu (§388 C.s.p.) rozhodnutia, a preto ho v zmysle §387 ods.1,2 C.s.p. v celom rozsahu potvrdil.

23. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa §52 C.m.p., podľa ktorého nemá žiaden z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Hoci v odvolacom konaní nebol podaný návrh na náhradu trov konania (§57 C.m.p.), z dôvodu právnej istoty krajský súd o trovách rozhodol: navrhovateľ bol v odvolacom konaní neúspešný, odporca si nárok na náhradu trov konania neuplatnil; dôvody na použitie §55 C.m.p. krajský súd nezistil.

24. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§393 ods.2 veta druhá C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C.m.p.).

Proti právoplatnému rozhodnutiu súdu v konaní podľa tohto zákona je prípustné dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len "generálny prokurátor"), ak to vyžaduje verejný záujem alebo ochrana práv a ak nápravu nemožno v čase podania dovolania generálneho prokurátora dosiahnuť inými právnymi prostriedkami (§ 78 ods. 1 C.m.p.). Dovolanie generálneho prokurátora je prípustné, ak potreba zrušiť alebo zmeniť právoplatné rozhodnutie prevyšuje nad záujmom zachovania jeho nezmeniteľnosti a nad princípom právnej istoty (§ 78 ods. 2 C.m.p.).

Generálny prokurátor podá dovolanie iba na základe podnetu účastníka alebo osoby dotknutej právoplatným rozhodnutím súdu. Generálny prokurátor nie je viazaný rozsahom podnetu v prípadoch, v ktorých ani dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania (§ 80 ods. 1 C.m.p.). Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj bez podnetu vo veciach, v ktorých môže prokurátor do konania vstúpiť, a to aj vtedy, ak prokurátor do konania nevstúpil (§ 80 ods. 2 C.m.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 C.m.p.), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- Eur (§ 382 ods. 1 C.m.p.), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 C.m.p.) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnené premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 C.m.p.) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 C.m.p.).